

Öngyilkosság német módra

2025 november 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Már kétezer éve a Római Birodalom sem birkózott meg a germán törzsekkel, és ugyanaz a szívósság napjainkig félelemmel vegyes tiszteletet parancsolt

Németországra mindig figyelni kellett, akkor sem lehetett egy kézlegyintéssel elintézni, amikor a vesztes

világháborúkat követ?en éppen a teljes szétesés szélén állt. Már kétezer éve a Római Birodalom sem birkózott meg a germán törzsekkel, és ugyanaz a szívósság napjainkig félelemmel vegyes tiszteletet parancsolt.

Három évtizede azonban egy veszélyes „kór” – a mindaddig számukra ismeretlen –, a megfelelni vágyás támadta meg ?ket, amelyet a génekben ?rzött fanatikus elszántság teljesített ki. Talán éppen a német újraegyesítés váltotta ki ezt a fordulatot; a bizonyítási vágy, hogy méreteik ellenére sem jelentenek veszélyt a világra. Az ezredfordulóig az Európa-szerte irigyelt ország azonban a bizonyítási kényszert?l hajtva egyre látványosabb kudarcokkal néz szembe, önpusztító módon éli fel er?tartalékait, és egyre gyakrabban hallhatjuk, hogy már maguk a németek sem büszkék országukra.

A második világháború iszonyatos emberveszteségeit követ?en, amikor a fiatal, munkaképes férfiak több korosztálya szinte kiveszett, érthet?en megkezd?dött a külföldi munkaer? importja, lényegében ezért kötöttek több mint hatvan éve megállapodást Törökországgal a vendégmunkások fogadásáról. Évtizedekig jól is m?ködött a kapcsolat, és a németek úgy érezték, hogy az a pár millió más kultúrájú ember lényegében egyáltalán nem alakítja át Németországot, s?t integrációjukkal csak er?sítik ?ket. Nem, hogy a veszélyeket nem ismerték fel, hanem kifejezetten a hagyományos fels?bbrend?séggel hirdették, hogy ?k mindent megoldanak, minden problémát képesek kezelni. Ezt a szemléletet er?sítette az egy évtizede meghirdetett „wilkommenskultur”, ami a korábbi török megállapodással szemben már egy kontrollálatlan befogadást jelentett, és a hozzá kapcsolódó „wir schaffen das”, azaz a megcsináljuk pedig azt az arroganciát fejezte ki, hogy Németországnak semmi nem árthat. Hogy mégis, azt most kezdik felfedezni, ám napjainkra már elkéstek. A németek egyre nagyobb része ugyan érzékeli a bajt – ezért is törhetett az élre az Alternatíva Németországért mozgalom, ami egyáltalán nem biztos, hogy orvosságot nyújtana a gondokra –, de a többség még mindig a fels?bbrend?sége tudatában élve zárkózik el a változásoktól.

Hosszan lehetne sorolni az ?rületeket, amelyeket a veszélyeztetettség érzete váltott ki a németekb?l, de elég, ha csupán néhány példáját említjük az önpusztító, egyben eltökélt kapkodásnak. A fukusimai atomer?m?-baleset nyomán az összes atomer?m? sürg?s bezárásáról döntöttek. A teljes befogadást hirdetve meg sem próbálták kisz?rni a terrorista vagy egyéb b?nöz?i szándékkal érkez? bevándorlót. A klímavédelemre hivatkozva a világhír? autóiparukat gyorsított eljárással kényszerítették az elektromos pályára, mit sem tör?dve az átállás következményeivel. Az orosz-ukrán háború nyomán felállva tapsoltak az éppen országukat kiszolgáló Északi-Áramlat felrobbantásának, mit sem tör?dve az energiakiszolgáltatottságukkal. Most pedig – talán még az eddigieknél is ?rültebb tervet dolgoztak ki – a sorkatonaság visszaállításával a kegyelemdöfést adhatják meg maguknak.

Igaz, hogy pillanatnyilag hivatalosan az összlakosság tíz százalékát sem éri el a muszlim bevándorolók és leszármazottaik aránya, ám a statisztikák szerint robbanásszer?en n? a számuk. Miközben a német n?k között egyre kevesebben vállalnak gyermeket, a muszlimok körében éppen az számít ritkaságnak, ha valaki csupán egy, két utódot szül. A változás ráadásul kett?s, hiszen amíg a Németországban születend? gyermekek között egyre nagyobb a muszlimok aránya, a csökken? népességszámot folyamatosan a bevándorlás ellensúlyozza, és az érkez?k többsége változatlanul muzulmán vallású. Mindennek tükrében korántsem meglep?, hogy a jöv? évt?l sorozhatóvá váló korosztályban már húsz százalék körülire becsülik a muszlim gyöker? fiatalok számát. A tendenciák alapján pedig évr?l évre többen lesznek. A német állam elkezdi kiképezni, felfegyverezni azokat a fiatalokat, akiknek dönt? többsége nyilvánvalóan nem vallási fanatikus, de a folyamatosan elhibázott gazdasági intézkedések hatására könnyen radikalizálódhatnak. Számos német nagyvárosban már eddig is – nehezen beismerten – párhuzamos társadalmak alakultak ki, ám a mozgósítások aligha lesznek tekintettel a valóságra, és az ezekben a körzetekben él?ket ugyanúgy tárt kapukkal fogadják, mint a tolerancia jegyében feln?v? ifjakat.

Nem nehéz kiszámolni, hogy két, három évtizeden belül az ország negyven éven aluli lakosságának többsége már muszlim elkötelezettség? lesz, kiválóan felkészítve, kiképezve a haditechnika kezelésére, s?t az elfogadás jegyében akkorra akár már a hadsereg irányításában is meghatározó szerephez jutva. Mindezt akkor, amikor már Franciaországban, Hollandiában, esetleg Skandináviában is hasonló népesedési helyzetben találják magukat az európai gyöker? ?slakók. Értem én, hogy Oroszország nem foglalhatja el Európát – már, amennyiben tényleg van egyáltalán ilyen elképzelése, és mindez nem csupán a ruszofóbia kifejez?dése –, ám a világtörténelemben láttunk már néhány példát arra, amikor a kiképzettek kiképz?ik ellen fordultak.

Süt?-Nagy Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Ajánló